

Vejen til ældre kronhjorte

En enkel, logisk og dokumenteret indstilling!

**Jysk Jæger og Landbrugslaug
www.jjll.dk**

Fra succes til fiasko.

"Den fabrikerede sag"

En rapport om landbruget og kronvildtet der blev tabere i et totalt udokumenteret forslag, der vil medføre en genetisk svagere kronvildtstamme, og store økonomiske tab for landbruget og andre i det såkaldte "udkantsdanmark".

Det danske kronvildt er til stor glæde for rigtig mange. Både land- og skovbrugere samt jægere og andre naturbrugere skatter de store dyr meget højt.

Men den store bestand af kronvildt har dog også en pris. En pris som landbruget i det store hele har betalt uden at kny. Selv om landbruget hvert år mister millioner i tabt indtægt har man valgt at se på de store markskader ud fra et gynte og karrusel perspektiv. Det der mistes til krondyrfoder kommer hjem igen i form af herlighedsværdi og indtægter fra jagt.

Desværre er der nu politiske tiltag i støbeskeen, der vil røkke ved denne balance. Såfremt Den Nationale Hjortevildtgruppe får magt, som den har agt, vil der ikke længere være balance mellem landbrugets indtægter og udgifter. Tiltaget vil nemlig føre til faldende jagtlejeindtægter og tab af herlighedsværdi. Det betyder, at landmanden er nød til at beskytte sin afgrøde, da han ikke kan forsvare at have store rudler kronvildt på kost uden tilsvarende indtægter fra de mange dyr.

Opsætning af kilometer lange hegn er allerede en realitet. En tendens Jysk Jæger og Landbrugslaug frygter vil accelerer, da opsætning af elektrisk hegn flytter problemer til naboarealerne, som dermed tvinges til lignende tiltag, hvis de vil bevare et rentabelt landbrug i de mest udsatte kronvildtområder.

Jysk Jæger og Landbrugslaug ser med stor bekymring på denne udvikling. Især da foreningen mener det kunne være undgået, hvis myndighederne havde udvist rettidig omhu. Først og fremmest ved at holde kronvildtbestanden på de statsejede arealer på et tåleligt niveau for de omkringliggende skov- og landbrug, men også ved at udvise langt større forståelse for det erhverv som trods alt har de mange dyr på kost.

Når landets vel nok mest erfarne vildtbiolog med specielle i hjortevildt påpeger, at tiltagene der arbejdes på, sandsynligvis ikke vil indfri de mål, som er formuleret af Vildtforvaltningsrådet, rejser det en række spørgsmål i den jyske jagt og landbrugsorganisation.

Jysk Jæger og Landbrugslaug er derfor ikke kun kritisk overfor de forslag, der arbejdes på. Foreningen er også stærkt kritisk overfor de motiver, der ligger bag de forslag, der har set dagens lys i Den Nationale Hjortevildtgruppe.

I det vedhæftede argumenterer JJLL for, at udspillet fra Den Nationale Hjortevildtgruppe mest af alt ligner ren fordelingspolitik. Altså et forsøg på at flytte afskydningen af de indtægtsgivende trofæbærende hjorte fra landbruget til de større skovbrug. Samtidig argumenteres der for, at planen fra Den Nationale Hjortevildtgruppe vil føre til degenerering af den danske kronvildtbestand, da forslaget vil fremme de svage dyr i avlen.

Foreningen anser grundlæggende udviklingen i den danske kronvildtbestand som en succeshistorie alle burde glæde sig over. Derfor undrer det også foreningen, at udviklingen problematiseres, hvilket rejser spørgsmålet om hvorvidt der bag alle de fagligt set ubegrundede nye løsningsforslag

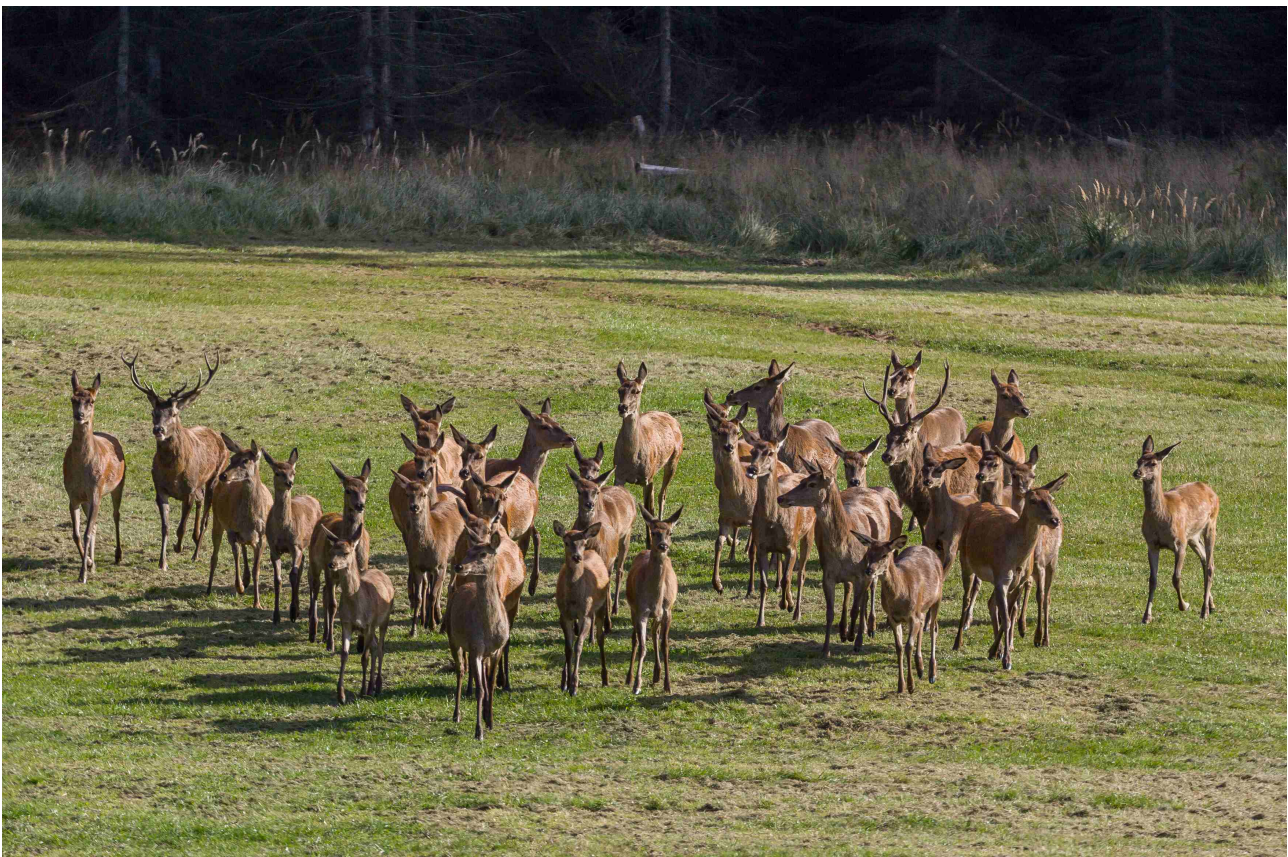
om kontrol og begrænsning gemmer sig et motiv om mere bureaukrati og ikke mindst indtægter knyttet til dette.

Jysk Jæger og Landbrugslaug mener, at den store kronvildtbestand er sund og at man indenfor rammerne af den nuværende lovgivning kan håndtere bestandene bæredygtigt.

Foreningen har dog valgt at imødekomme de målsætninger, der er udformet af Vildtforvaltningsrådet og i vedhæftede præsenterer foreningen sin indstilling til fremtidens kronvildtforvaltning.

En forvaltning, der bl.a. giver landbruget bedre mulighed for at beskytte deres afgrøder med jagt fremfor med hegn. Og forslag, der giver meget præcise anvisninger på hvor der først og fremmest skal sættes ind, hvis målet er flere ælde hjorte over otte år.

Jysk Jæger og Landbrugslaug læner sig op af vildtbiologiens ABC og anbefaler at jagttrykket rettes mod de yngre dyr. Det er de ældre hjorte, der skal skånes og dette mener foreningen bl.a. skal ske ved at frede dem i den periode hvor de er nemmest at nedlægge nemlig i brunsten. Desuden mener foreningen at Naturstyrelsen helt bør undlade at skyde hjorte på de statsejede arealer. Også dette mener foreningen vil være med til at skabe en bedre balance mellem køn og alder i den danske kronvildtbestand.

Indledning.

Problemstillingen i den danske hjortevildtforvaltning kan kort beskrives som følgende:

1. De som kræver større/ældre hjorte eller trofæer om man vil, i denne gruppe findes Danmarks Jægerforbund, Naturstyrelsen og muligvis Danmarks Naturfredningsforening og Skovdyrkerforeningen
2. De som skal betale for skaderne forvoldt af hjortevildtet, i denne gruppe findes landbrug som den primære bidragsyder og skovbrug som den sekundære.

I den første gruppe, er det dog tydeligt at Danmarks Jægerforbunds medlemmer står splittet, og en større gruppe stiller sig uforstående overfor kravet om yderligere fredninger/begrænsninger i kronvildtjagten. Debatten har kørt heftigt over de sociale medier, og uafhængige afstemninger har vist, at flere end 9 ud af 10 jægere er imod Den Nationale Hjortevildtgruppes forslag.

Kronvildt afskydningen og dermed bestanden er siden "Vandmiljøplan 1" (fra 1987) vokset med intet mindre end ca. 700%.

Det fremføres af bla. Danmarks Jægerforbund, at der findes for få "gamle" hjorte i den danske natur, dette baseres alene på de afskudte dyr, og i denne sag meget vigtigt, ikke på hvad der rent faktisk findes i naturen efter jagtsæsonens afslutning, også kaldet "forårsbestanden".

Den efterfølgende indstilling er et forslag til en logisk forvaltningsplan, baseret på biologi, genetik og ikke mindst økonomi.

Det til trods, har Danmarks Jægerforbund, med stor beslutsomhed, valgt at negligere alle argumenter og til stor forundring valgt at gå videre med en indstilling om at indføre arealbegrænsninger, en intensiveret afskydning af den "gamle hjort" samt en potentiel fredning af mellem-hjorten. Noget som vi i den efterfølgende indstilling tager afstand fra på baggrund af følgende:

- 1) En intensivering af afskydningen på den store/gamle hjort samt bortskydning af hundyr, så tilgangen af hjortekalve falder, vil formindske antallet af den hjort man ønskede.
- 2) Favorisere en genetisk svag hjort der i en alder af 8 år endnu ikke har opnået mere end 8 sprogse ender. (op mod 20% af bestanden af hjorte) som total fredes.
- 3) Forringe landmændenes mulighed for kompensation for markskader gennem udlejning/jagtmuligheder ved indførelse af arealbegrænsninger.
- 4) Ejendomsværdi forringelser ved indførelse af arealbegrænsninger
- 5) Opsætning af hegn hos private landmænd til stor skade for alle hjortevildtarter i Danmark.

Hvis man vitterligt ønsker flere store/gamle hjorte i dansk natur, vil den simpleste fremgangsmåde være at frede dem på deres dag-rastepladser, hvor kronvildtet opholder sig i de jagtbare timer på døgnet, primært på statens arealer.

Denne model har det dog været svært at vinde lydhør for, hvilket kan undre, eftersom Naturstyrelsen er nedsat for at varetage og beskytte dansk natur, og derfor burde være de første til at beskytte – i det her tilfælde den gamle hjort. Dermed burde de ikke drive jagt på sådanne. Modsat burde såvel Danmarks Jægerforbund og Naturfredningsforeningen støtte op en sådan idé der:

- 1) Vil have en større effekt (DCE rapport Nr. 106)
- 2) Være skatteyder betalt.

Jysk Jæger og Landbrugslaug(JJLL), der er en sammenslutning af landmænd og jægere, har stået på sidelinien i det seneste år, og det er med stor undren, at vi har måttet betragte ethvert indspark til debatten skudt ned, oftest uden dokumentation.

Vi tillader os derfor at rejse følgende spørgsmål:

- 1) Er Hjortevildtgrupperne i virkeligheden sammensat ud fra idéen om at ”politiske studehandler” har større værdi end biologisk fakta?
- 2) Eftersom man 100% forkaster udefrakommende idéer og tanker, findes der så, måske, et allerede aftalt resultat, man har forpligtiget sig til at opnå?

Jysk Jæger og Landbrugslaug er af den overbevisning, at eftersom der er tale om drastiske økonomiske konsekvenser, der allerede er dokumenteret i størrelsen adskillige millioner kroner, endda i et yderst begrænset geografisk område med en relativt lille kronvildtbestand sammenlignet med øvrige kronvildt områder i Jylland, at der således på baggrund af en meget mangelfuld dokumentation, som et minimum må kræves følgende:

- 1) En gennemgribende analyse af problemets omfang. Herunder en valid opgørelse af antallet af levende hjorte og ikke baseret på afskudte dyr, samt deres foretrukne opholdssteder
- 2) En gennemgribende opgørelse af de samlede omkostninger for dansk landbrug/skovbrug, herunder ikke blot afgrøde-tab, men også tab ift. manglende mulighed for optimalt sædskifte, samt optimering af afgrøde-valg.
- 3) En geografisk oversigt over landbrugets skader, således det kan visualiseres, om statsskovene reelt set er skadelige for dansk landbrug.

Flere forslag har været fremført af Den Nationale Hjortevildtgruppe, og ens for dem alle har været et forsøg på at snige diverse ”kontrol-funktioner” ind i forslagene.

Første forslag anbefalede indførsel af ”Tvangs-laug” som ville give Den Nationale Hjortevildtgruppe et legitimt påskud til at indføre et helt nyt administrativt system, som denne form for vildtadministration vil være afhængig af. Systemet kaldes adaptiv vildtforvaltning. Modstanden mod tvangslaug var dog for stor blandt de danske jægere og Den Nationale Hjortevildtgruppe trak forslaget tilbage.

Andet forslag fra Den Nationale Hjortevildtgruppe indeholdt et forslag om SMS-kontrol af jægernes nedlagte hjorte samt indførsel af en kvotebestemt afskydningspolitik. Begge forslag er designet til et kontrolsystem, der kan kontrollere en afskydning der med enkelte skønhedspletter, i årtier, har fungeret ganske godt uden.

Man kan desværre ikke se bort fra, at begge forslag bunder i noget helt andet end det, som det giver sig udtryk for, nemlig ønsket om at helt nyt og omkostningstungt system til administration af det vildt, der færdes på privatejet jord.

Forslaget er således helt i tråd med den bevægelse, som allerede er skudt i gang. Danmarks Jægerforbund modtager allerede et årligt million tilskud til administrationen af de ”frivillige markvildtlaug”, og derfor må man nødvendigvis spørge om det er ønsket om lignende offentlige tilskud til hjortevildtforvaltningen, der ligger bag de besynderlige forsøg på at ændre på noget, som allerede beviseligt fungerer ganske godt.

Grundlæggende handler det vel egentlig om det simple, men rimelige, princip;

At landbruget IKKE skal opfodre en voksende kronvildt bestand, for at hjorten, når den har nået ”trofæ størrelse” kan nedlægges af de som har midler/mulighed til at jage i Statsskovene.

Forslag til fremtidig jagttid og forvaltning i Vest-Jylland

Forslaget er ment som en ordning der skal monitoreres over en 3 eller 5 årig periode.

Landsdækkende jagttid.

Hjort	1/9 - 31/1
Hind	1/10 - 31/1
Kalv	1/9 - 31/1

Særregler:

Det er vigtigt at dette ikke bliver underlagt lovgivningen, men alene som en periodisk særfredning.

Hjort med op til 6 sprosse-ender på én stang (Op til ”ulige 12-endere”)	1/9 – 31/12
Spidshjort	1/9 - 31/1
Hjort med 6 sprosse ender på én stang eller derover (Over ”ulige 12-endere”)	16/10 – 31/12
Kalv	1/9 - 31/1

Alle hjorte med undtagelse af spidshjort fredes på Naturstyrelsens arealer.

Samtidigt skal der indføres mulighed for skumrings/dæmringsjagt på hundyr/kalv/spidshjort i sæsonen.

- På baggrund af allerede eksisterende jagttider i det sydlige Jylland er der ikke store ændringer i forhold til dette område!
- På baggrund af Djurslands aldersfordeling af hjorte, vil denne model være en kærkommen håndsækning til hjortene i alderen 5 til 8 år!
- På baggrund af Midt Jyllands total-fredning af mellem-hjorten, som dokumenteret er skadeligt for bestanden, ville denne løsning gavne genetikken i området!
- Nordjyderne har allerede en lignende ordning, bortset fra at jagten dér først starter d. 1/11 på alle dyr. Altså helt unødigt at ændre en model, de alle er tilfredse med, og som er dokumenteret at virke!

Skulle denne model betvivles, gå venligst direkte til Bilag 1. Tabel 1,2,3,4 og 5.

Problemstilling.

Det postuleres fra diverse organisationer at der findes en mangel på ældre kronhjorte i den danske kronvildt bestand. Denne påstand er dog på ingen måde dokumenteret, og alene baseret på vildtudbytte-statistikker, altså helt bestemt på afskudte dyr, ikke på hvad der faktisk stadig er i levende live.

Dokumentationen der ligger til grund for den landsdækkende forvaltningsplan, skal findes i DCE rapport Nr. 106, som sammenligner en bestand på Djursland med et kronvildtreservat i Oksbøl. Fakta er dog, man kender ikke bestanden af kronvildt i Danmark, således kan man under ingen omstændigheder kende kønssammensætningen, og således slet ikke vurdere alderssammensætningen hos bestanden på landsplan!

Alt vurderes på jægernes indrapporterede afskydning i den årlige vildtudbytte-indberetningen. Denne giver dog hverken mulighed for selektivt at indberette – køn (kalv) - alder – sprosse-ender mm.

Sammenligner man bestandsstørrelsen opgivet i 2013 med DMU rapport nr 512 (Kronstyr.Dådyr og Sika i Danmark) fra 2001/02, kan vi derimod fastslå at bestanden er steget med 300% på de seneste 11 år.

Dette rejser følgende spørgsmål:

- 1) Er Vildtforvaltningsrådets målsætning fra 1999 (J.nr:SN 1996-361-0003) om at kronvildt bestanden ikke må stige væsentligt i de eksisterende kronvildt områder, overholdt?
- 2) Er det overhovedet nødvendigt med jagtlige begrænsninger efter en så succesfuld arts fremgang?
- 3) Har bestanden af "gamle hjorte" nået et ønskeligt antal gennem en øget vækst i den samlede bestand, hermed også handyr, gennem de seneste 10 år, således at de i dag på har opnået alderen? Det må vel være evident at det helt naturligt tager 8 år at få en hjort i samme alder?

Med indførelsen af "de vintergrønne marker" tilbage i midt firserne, skabte landbruget grobund for en succes historie, sjældent set i dansk naturhistorie, bestanden af kronvildt (samt rå og dåvildt) fik pludseligt adgang til foder hele året rundt, modsat tidligere hvor markerne lå hen i gold pløjemuld.

Ser man på afskudstallene fra 1940 frem til 1985 lå tallene ganske jævnt hvorefter bestanden, frem til i dag, er vokset med intet mindre end ca. 700%.

Dette faktum har Vildtforvaltningsrådet/Den Nationale Hjortevildtgruppe forsøgt omdøbt fra en succes historie til en fiasko?

Landbruget har været den altovervejende årsag til kronvildtets eksplosive vækst, men nu vil Den Nationale Hjortevildtgruppe med arealbegrænsninger og indskrænkede jagttider forsøge at straffe de selvsamme, der har leveret afgrøder til bestandens tilvækst.

Vildtforvaltningsrådet formulerede således tilbage i starten af 00'erne følgende målsætning for hjortevildt forvaltningen:

- 1) En større andel af gamle hjorte i bestanden
- 2) En mere ligelig kønsfordeling i bestanden
- 3) Sikre en spredning af kronvildt til nye egne
- 4) En mere etisk jagtudøvelse på kronvildt

Disse vil behandles i det følgende.

Præmissen.

Det er helt grundlæggende af afgørende betydning, at forholde sig til det faktum, at manglen på de ældre hjorte blev formuleret i begyndelsen 00'erne, altså fra en tid hvor bestanden var 1/3 af den nuværende.

Til forundring har hverken Den Nationale Hjortevildtgruppe eller Vildtforvaltningsrådet, på noget tidspunkt ratificeret deres målsætning i forhold til en væsentlig forandret bestandsforøgelse. Der i mod har man stædigt fastholdt sit noget forældede syn fra en svunden fortid.

I den forgangne periode er bestandstilvæksten øget med 300%, og således vil handyr's fordelingen naturligvis have øget tilsvarende. Dette faktum er negligeret.

Dokumentationen i Århus Universitets rapport, som Den Nationale Hjortevildtgruppe/Vildtforvaltningsrådet har valgt at støtte sig til, er udfærdiget på så forskellige områder som:

- 1) Djursland som er primært privat ejet
- 2) Oksbøl kronvildt reservat

Perioden over indsamlet data startede for Oksbøl tilbage i 1990, mens man på Djursland lægger sig op ad en 5 årig indsamling af frivilligt indleverede kæbe-prøver til aldersvurdering (622 indleverede hjorte kæber, hvilket ikke udgør mere end halvdelen af det samlede antal afskudte hjorte fra området (jf. DCE rapport Nr. 106)

Den totale data mængde indsamlet for de respektive områder forholder sig som følgende:

1) Oksbøl	7174 krondyr
2) Djursland	1517 krondyr

Man må således rejse spørgsmålene:

- 1) Er de sammenlignede områder overhovedet sammenlignelige?
- 2) Er datamængden repræsentativ? (det kræver jo blot udeladelsen af ganske få gamle handyr på Djursland for at ændre aldersfordelingen radikalt)

Grundlæggende må man rejse tvivl om hele præmissen er korrekt og opdateret til den nye bestandsstørrelse, ikke mindst set i lyset af de snart 12 år gamle målsætninger udstukket af VFR:

”Der ønskes en større andel gamle hjorte i bestanden”

- Spørgsmålet er: I forhold til hvad? Man kendte jo ikke udgangspunktet tilbage i 2004 da målsætningerne blev formuleret?

Det rejser så følgende spørgsmål:

- Hvordan kan man måle på et fuldstændigt ukendt udgangspunkt?
- Hvordan fastsætter man, på en ukendt baggrund, hvornår man er nået i mål?
- Vil man overhovedet nogensinde nå i mål, når man ikke kender udgangspunktet?

Efterfølgende blev Den Nationale Hjortevildtgruppe nødsaget til at forsøge at fastsætte et ”mål” for antallet, af hvor mange hjorte over 8 år man ønskede i bestanden, hvilket blev formuleret som 1 hjort over 8 år pr. 20 hinder.

Nu opstår problemet blot, at eftersom man heller ikke kender antallet af hinder i den samlede danske bestand af kronvildt, så er dette ”*formulerede mål*”, fuldstændig lige så diffust og umålbart som den oprindelige målsætning. Man kan sige, der famles i blinde!

Ligeledes må man rejse følgende spørgsmål til alle øvrige målsætninger, etisk jagt afhænger jo helt indlysende af øjnene der ser!

10 dyr er jo indlysende for mange hvis bestanden kun er 20 dyr, men alt for lidt hvis bestanden er 1000 dyr. Det er uomtvisteligt at målsætningen om ”etisk jagt” ikke er opjusteret i forhold til bestandsudviklingen!

Spredning af bestanden må vel også revurderes, eftersom dette er sket, men hvornår er målet nået?

Er den gamle præmisse måske forældet, og er flere af målene opnået gennem bestandsforøgelsen?

Man må blot konstatere at de, som betaler for at holde bestanden på kost, nu skal fratages den værdi som kronvildtet også repræsenterer, på baggrund af forældede målsætninger.

Det er indlysende at forslaget fra Den Nationale Hjortevildtgruppe på ingen måde er gennemtænkt. Den Nationale Hjortevildtgruppe har, under pres for faglig dokumentation, fastlagt et ”mål” for antallet af hjorte på 8 år eller derover – 1 hjort over 8 år pr. 20 hinder

Ser man i bilag 1. viser simple matematiske beregninger at en bestand på 200 hinder og 200 hjorte, vil kræve en bestandstilvækst af hjorte til ca. dobbelt af hind bestanden, for at opnå Den Nationale Hjortevildtgruppes mål, forudsat antallet af hinder kan holdes på niveau.

Se bilag 1 (tabel 1, 2,3,4 og 5)

Hvem skal betale for denne tilvækst? For der bliver utvivlsomt en regning for dette, specielt set i lyset af, at bestanden da primært vil bestå af hjorte, som kræver et helt andet proteinrigt føde grundlag end hinderne.

Dette vil medføre at markskaderne som minimum fordobles i forhold til i dag?

Dette faktum har Den Nationale Hjortevildtgruppe ikke taget højde for i deres udokumenterede målsætning.

Yderligere har problematikken om negligerende af udefrakommende, saglige og yderst faglige, bidrag til debatten.

Vildtbiolog og skovejer Egon Bennetsen har fremført modeller, der som de eneste, har været videnskabeligt begrundede. Det til trods, har Den Nationale Hjortevildtgruppe valgt at sidde hans bidrag overhørigt?

Egon Bennetsens forslag er gået stik imod Den Nationale Hjortevildtgruppes forslag, og dokumenterer at dette vil opnå den stik modsatte effekt af målsætningerne udstukket fra Vildtforvaltningsrådet?

Medlemmer af Den Nationale Hjortevildtgruppe er blevet bedt om, at mod-argumentere vildtbiologens meget vel dokumenterede indsigelse, men selv om den endelige indstilling til Vildtforvaltningsrådet er lige om hjørnet, har stadig ingen modtaget svar på denne forespørgsel?

Økonomisk afvejning.

Vildtforvaltningsrådet fremsatte i 1999 en målsætning om kronvildt og markskader (J.nr:SN 1996-361-0003) hvor man fastslår, at bestanden ikke må stige væsentligt i de eksisterende kronvildt områder, men som det kan dokumenteres, er bestanden derimod steget med 300%. Samtidigt fremstilles jagtmuligheder og evt. jagtlejeindtægter, som en kompensation der kan opretholde en accept af de påførte markskader.

Der er i Jysk Landbrugsrådgivning udfærdiget en rapport for sæsonen 2015, der dokumenterer skader hos landmænd i størrelsen 3,1 millioner kroner blandt et relativt lille antal landmænd (Kronvildtskader i Jysk Landbrugsrådgivnings område – Jysk Landbrugsrådgivning 2015) Der er dog nye tal på vej fra samme organisation, hvor markskaderne umiddelbart afspejler en stigning på 30% Se bilag 4.

Modsat kan det beregnes at Ulfborg Statsskov (underlagt Klosterheden i dag) alene i dagjagter og kødsalg omsætter i nærheden af 2,5 millioner kroner. Dette er vel at mærke uden anlægning af fodermarker eller udfodring af dyrene, men alene ved at lade kronvildt bestanden fouragere på de omkringliggende landmænds marker (dette skadesomfang burde måske i virkeligheden belyses?)

Ønsket om at reducere hundyr, men samtidigt at forøge antallet af handyr, vil ikke reducere markskadernes omfang, nærmest tvært imod, da hjorten ofte har en kropsvægt over det dobbelte af hinder, er deres foderforbrug også langt større, sammenholdt med deres fouragerings arealer er anderledes end hindernes (se senere afsnit) vil en forøgelse af handyrs bestanden, medføre proportionelt stigende (som minimum) afgrødetab hos landbruget. ("Feed and water requirements" The deer farming handbook PDF)

Spørgsmålet er i virkeligheden; hvem skal betale for ønsket om flere gamle hjorte i Danmark?

Ved begrænsninger af hjorte jagten på private arealer:

- Vil man ikke længere leve op til Vildtforvaltningsrådets målsætning fra 1999 om at jagt muligheder/indtægter skal kunne kompensere delvist for markskaderne!
- Vil direkte forringe ejendomsværdier/herlighedsværdier, og skal kompenseres!
- En reduktion af jagten på private arealer, gennem arealbegrænsninger, vil forringe værdien af jagtleje-værdien, og således favorisere Naturstyrelsens udlejning.
- Stigende markskader som følge af bestandstilvækst samt mindre "jagt aktivitet" til bortskræmning af dyr.
- En øget omkostning til hegning af afgrøder.

Ved fredning af hjorten på Naturstyrelsens arealer:

- Vil forringe Naturstyrelsens muligheder for udlejning af jagt.
- Tabt indtjening vil være betalt af skatteborgerne og IKKE af et privat erhverv.
- En mindre skræmt hjortebestand på Naturstyrelsens arealer til glæde for publikum.

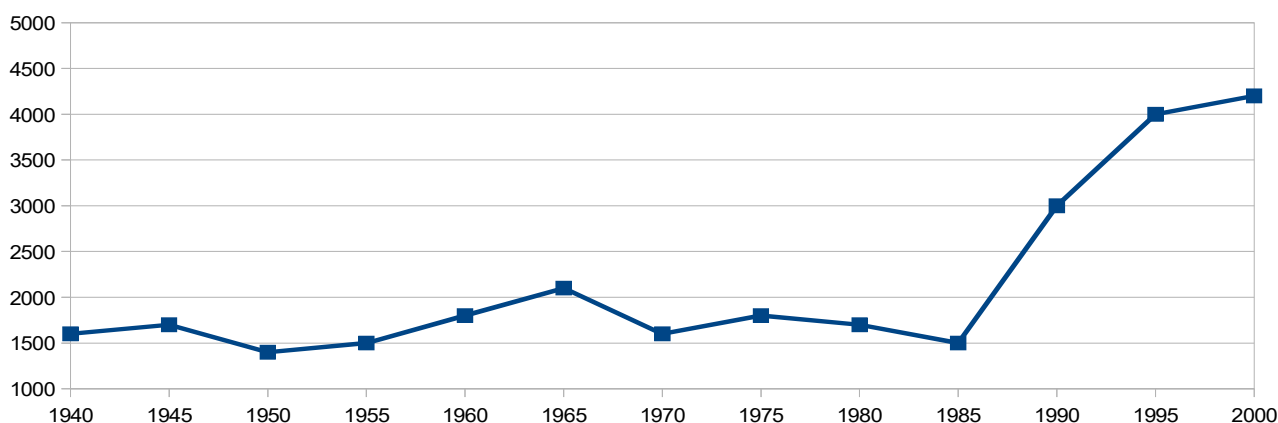
Det kan ikke bortforklares, at kronvildt skydes på de samme arealer, uanset om man så tvinger en arealbegrænsning igennem. Kronhjorten vil stadig være at finde på præcis samme areal som altid. Altså vil arealbegrænsninger alene forsøge at begrænse afskydningen på de allerede hjorterige arealer, og vil igen begrænse landbrugets mulighed for kompensation for afgrødetab.

Hvorfor forsøge at begrænse en afskydning på private arealer, når bestanden er vokset 300% på de seneste 10 år, når effekten af fredning på deres dag-rastepladser (oftest Naturstyrelsens arealer) vil være langt mere effektiv? (se under "Biologi")

”Chancen for at skyde kronvildt på en ejendom kan få jagtleje indtægten til at stige til det dobbelte” fortæller Sandor Hestbæk Markus (Skov og Naturstyrelsen) i ”Miljødanmark Nr 6 oktober 2005” hvor man allerede den gang dokumenterede skader for op mod 50-100.000kr pr. år på én enkelt bedrift. Med tanke på en bestandsfremgang på op mod 300% siden 2002, vil markskaderne uden tvivl være vokset i takt med bestandens fremgang.

Omvendt vil konklusionen således være indlysende, enhver begrænsning i kronvildtjagten vil medføre reduktion i jagtlejen, og dermed kompensationsmulighederne, for landbruget!

Det er bemærkelsesværdigt hvorledes NPO-handlingsplanen i 1985 og i særdeleshed Vandmiljøplan I fra 1987, hvor man indførte princippet om ”vintergrønne marker” for at mindske udledningen af næringsstoffer til vandløb og fjorde, har haft en helt afgørende indflydelse på kronvildtets bestandsudvikling i Danmark. Det er her visualiseret på baggrund af afskydningstallet, fra 1940 og frem til år 2000.

Her bør det noteres at afskydningen fra år 2000 og til i dag er steget til ca. 9.500 stk for sæsonen 2014/15 (jf. DCE ”Foreløbig vildtudbyttestatistik for sæsonen 2014/15)

Bestandsudviklingen hos øvrige hjorte-arter såsom dåvildt og råvildt afspejler fuldstændigt samme kraftige stigning fra ca. 1985 og frem, uden at nogen af arterne har synlige fald helt frem til 2013.

Fakta er, at det er det danske landbrug der brødføder alle de danske hjorte arter, og i særdeleshed kronvildtet.

Det er dette erhverv, enhver stramning af jagten vil ramme økonomisk i kraft af øgede markskader samtidigt med en reduktion i jagtlejeindtægter/herlighedsværdi.

Det kan dokumenteres at fremgangen i kron-, då- og råvildt bestanden er kronologisk 100% sammenfaldende med indførelsen af ”Vandmiljøplan I” fra 1987, altså at de vintergrønne marker er årsagen til den nuværende bestandsstørrelse, og altså en fremgang i afskydningen fra før 1985 til i dag på intet mindre end ca. 700% på 30 år.

En sand succes historie at landbruget er skyld i en så fantastisk vækst i vores vildt bestande.

Men nu drukner succesen i sig selv, og den ukontrollable bestand af især kronvildt medfører nu hegning af afgrøder. Hvilket vil bringe os tilbage til en bestand lavere end før 1985, hvor kronvildtet dog havde tilgang til forårs/sommerafgrøder, noget hegn afskærer dem fra permanent!

Alt i alt et resultat af en for lille afskydning af bestanden.

Hvordan vil man at fremtidens Danmark skal se ud? Med yderligere begrænsninger i kronvildtjagten, kommer fremtiden til at byde på vildt-hegn, som et forsvar af afgrøder. I takt med bestandsforøgelsen og forringelse i kompensationsmuligheder, i form af enten jagtleje eller ejendoms/herlighedsværdi.

Billederne her er taget d.15.03.2015 ved Vind Hede, og dokumenterer, at hegning af afgrødearealer er påbegyndt.

Hegnet er opsat i skel til Naturstyrelsens arealer, for at begrænse markskader forårsaget af en kronvildtbestand ude af kontrol.

Arealbegrænsning som værktøj, vil forringe muligheden for kronvildt jagt, dette er således også en vej til ejendomsværdiforringelse af landbrug som fritidsejendomme, uden compensation!

Ser man der i mod på Naturstyrelsens arealer, benytter de sig af selvsamme teknik til at beskytte deres "afgrøder", Altså at indhegne alle nybeplantninger eller omlæggelser til "naturskov". Dette er i erkendelsen af nødvendigheden af hegn på grund af ned-gnavning af en alt for stor kronvildt bestand.

I vid udstrækning består de Vest-jyske plantager overvejende af højstammede gran/monokulturer, uden VÆSENTLIG foderværdi for kronvildt.

Det er således besluttet at en større del af disse skal omlægges til "natur skov" hvilket ikke er muligt uden hegn.

Her illustreret med et billede fra februar 2016:

Som det ses i skovbunden er der primært udelukkende mos og grannåle, hvilket ikke kan brødføde de bestande skovene lægger dag-rasteplads til.

Her ses en nybeplantning under hegn, bemærk den omkringliggende høj-skov uden bundvegetation.

Det er indlysende at Naturstyrelsen i store træk, forhindrer kronvildtet i at finde føde, inde i skovene, og dermed sender dyrene direkte ud på de omkringliggende landmænds marker og afgrøder!

Man behøver ikke være krondyr for at se hvor man skal gå hen for at finde foder!

Her ses det tydeligt fra et krondyrs perspektiv hvor græsset er grønnest. Det er ikke inde i skoven, men ude på landmandens afgrøder.

Staten sender dermed regningen for kronvildtet til landbruget!
Selvsamme erhverv, man med ”forvaltnings forslaget” fra Den Nationale Hjortevildtgruppe, vil begrænse i at få kompensation for de omfattende skader kronvildtet påfører dem.
Med arealbegrænsninger og ”sprosse-fredninger”, favoriserer man der i mod staten selv.

Landmand med 99 ha uden for skoven må nedlægge 1 hjort (muligvis stor hjort) om året.
Klosterheden 6500 ha uden foder for kronvildtet, må nedlægge 65 hjorte.

Det er tydeligt at hele denne ”forvaltnings sag” er blevet en kamp om hvem der ejer kronvildtet, og hvem, der uden kompensation, skal levere afgrøderne til at opretholde bestanden!

Det er dokumenteret i ”Forests and Wildlife Management in Germany — A minireview” af Marcus J. Schaller (2007) at for store bestande af bla. kronvildt kan umuliggøre oprettelsen af ”natur-skov” noget man, med Naturstyrelsens nødvendighed for hegn, må konkludere også gælder i Danmark

Se bilag 2 – 2a - 2b.. for mere foto-dokumentation

Man kan sige, at kampen om hvem der har det største hegn er begyndt...

Det bør noteres at daværende Miljøminister Karen Ellemann 1. juli 2010 pålagde Naturstyrelsen, for at imødekomme det stigende problem med markskader forvoldt af kronvildt, at iværksætte:

- Etablere og vedligeholde flere lysåbne områder i skoven, for at holde dyrene inde i skoven.
- Øge afskydningen på Naturstyrelsens egne arealer
- Øge udstedelsen af reguleringstilladelser til berørte landmænd.

Denne plan skulle evalueres i år 2012, men hvorvidt denne evaluering nogensinde fandt sted, står hen i det uvisse.

Se bilag 3.

Hvad der derimod er sikkert, er at de lysåbne områder med foder muligheder til kronvildtet i vid udstrækning er hegnet (se foto dokumentation bilag 2b).

Fakta er; at hvis jagtlejeindtægten / herlighedsværdien ikke længere kan stå mål med markskadernes omfang, så vil landbruget hegne deres arealer til beskyttelse af afgrøder, og dette vil være katastrofalt for vores allesammens kronvildtbestand!

Her ses en landmand ved Klosterheden i, hvad der er tilbage af hans kornmark. Høst udbyttet af denne mark var kun ca. 30% af hvad der kunne forventes, altså et tab, på grund af kronvildt, på 70%.

Citat : Vest-jysk landmand:

"Efterlysning af ejerskab af dyrene ønskes, for så har vi da en adresse at sende regningen for vore markskader til."

Biologi.

Det er jf. DCE's rapport (Bæredygtig Krondyrforvaltning Nr. 106 2014) evident, at en fredning af kronhjorten på Naturstyrelsens arealer (her belyst i Oksbøl området) genererer en større bestand af ældre hjorte, selvom rapporten fastslår, at der sker en udstødelse af mellem-hjorte til omkringliggende områder, hvorpå de er jagtbare og dermed afskydes.

Naturstyrelsen er den største skovejer i Danmark, og det er store sammenhængende skovarealer, der er vigtige raste/hvile biotoper for kronvildtet i dagtimerne (hvor de er jagtbare, må ikke skydes før/efter sol op/nedgang), hvor i mod deres fødesøgning primært foregår på landbrugsarealer, da fødeudvalget er meget begrænset i Statens gran/monokulturer.

I særdeleshed findes der meget lidt foder i de Vest-jyske plantager, hvis gran/monokultur ikke tillader sollyset at nå skovbunden, således at denne primært består af mos og nedfaldne grannåle. Selv de vestjyske klitplantager, yder ikke nok foder til de kronvildtbestande der er på arealerne.

Som en logisk følge af ovenstående dilemma, altså for mange dyr og for mager kost, vil kronvildt helt naturligt fouragere på de omkringliggende landmænds afgrøder.

I Oksbøl terrænet, viser vægten af kalvene sig faldende, så snart bestanden kommer over 10 dyr pr. 100 hektar (jf. Vildtbiolog Egon Bennetsen)

Mange steder i landet opleves bestande på mange gange dette antal dyr pr. hektar, i visse tilfælde indfodrede hinder på grund af ønsket om "trofæ-jagt" i brunst-perioden.

Disse skovarealer er blot ikke istand til at brødføde den mange dobbelte bestand af, hvad der naturligt findes føde til, og så er det, de omkringliggende landmænd der må betale gildet.

Da der findes en kønsadskillelse hos kronvildt, begrundet i kønnenes krav om fødenødvendighed eller krav om skjul/fred til opfostring af afkom (Sexual Segregation in ungulates: A new approach. K. Ruckstuhl og P. Neuhaus, Cambridge University 1999) indikerer teorierne at hinder foretrækker skoven som habitat, til trods for et lavere foderniveau på grund af opfostring af kalve, mens hjortene kræver et højere protein indhold på grund af kropsstørrelsen i forhold til bidstørrelse, og dermed er mere villig til at søge føde på omkringliggende landbrugsarealer. Fuldstændig som det opleves rundt om de større skov arealer.

At hjortene søger føde på landbrugsarealer betyder dog ikke nødvendigvis, at det øger afskydningen, da deres primære fødesøgning foregår i nattetimerne, hvor de ikke er jagtbare.

Derimod søger de alle tilbage i skoven for at raste i dagtimerne, hvor de er jagtbare.

Således vil en fredning af hjorten på Naturstyrelsens arealer have en langt større effekt end ved at frede dem på private arealer (jf. DCE rapport Nr. 106)

Der skal én hjort til at beslå ca. 20-30 hundyr (polygame) for at sikre en succesfuld drægtigheds ratio. I Oksbøl området har man en fordeling af hinder pr. gamle hjorte (over 5½ år) på 5,7 hind/ gammel hjort og på Djursland (primært privat ejet) en fordeling på 8,2 hind/ gammel hjort, og det er konstateret fra DCE at drægtigheds procenten på Djursland er glimrende. Altså findes der ikke noget biologisk argument for, at der skulle være en mangel på ældre hjorte (5½ år).

Sammenholder man der i mod tallene fra DCE rapport Nr. 106 med tallene fra "Dyrehaven" ser situationen noget anderledes ud.

Her oplistes sandsynlighederne for opnåelse af alderen af 8 år fra de respektive områder

	5 år	8 år
Oksbøl	29%	17%
Djursland	13%	1%
Dyrehaven	13%	10% (Fra en opgave løsning DCE)

Da viser det sig, at en hjort på Djursland har nøjagtig lige så stor chance for at blive 5 år, som en hjort der er født i Dyrehaven.

Læser man tallene som de fremstår ses det tydeligt, at det IKKE er problemet, at der nedlægges for mange mellem-hjorte på Djursland.

Sandsynligheden for at en hjort opnår alderen 5 år er fuldstændig den samme som i et 100% kontrolleret miljø som Dyrehaven, hvor man endnu ikke har hørt, at der mangles gamle hjorte. Problemet opstår tydeligvis mellem 5 og 8 års alderen, hvor sandsynligheden for at nå 8 år falder dramatisk.

Det bør ligeledes bemærkes at sammenligningen mellem Oksbøl, som er et "Kronvildt reservat", og Djursland som er et landbrugs område under gældende jagtlov, ikke er helt sammenlignelig.

Dog kan man fastslå at en total-fredning af hjorten på Statens arealer (Oksbøl) tydeligvis har **større** effekt end selv en kontrolleret afskydning i en indhegning som "Dyrehaven" nu engang er!

Altså 17% på et statsareal mod kun 10% i Dyrehaven.

Men hvordan hænger disse tal sammen med ønsket om at indføre "sprosse-fredninger"?

Hvordan hænger statistikkerne sammen med forslaget om at ALLE skal "tvinges" til at skyde den hjort man ønsker flere af?

Tallene indikerer følgende:

- At beskydningen på den ældre hjort er for høj på Djursland (såfremt datamaterialet er valid)
- At en total-fredning af alle hjorte på Statens arealer er langt den mest effektive for opnåelse af flere gamle hjorte i naturen.
- At sprosse-fredninger vil intensivere jagten på den hjort man ønsker bevaret, og dermed føre til at Vildforvaltningsrådets målsætning ikke opfyldes.

Baggrunden for ønsket om nedbringelse af hundyr bestanden, skal findes i et mål om en reduktion i markskaderne hos landbruget.

Men ved en sådan reduktion af "produktions-apparatet" vil tilgangen af hjorte-kalve falde ligefrem proportionalt med reduktionen af hundyr, da kønsfordelingen hos kalvene er 50:50

Således vil en øget afskydning af større hjorte, som er vigtige for bestanden, være yderst uforsvarlig hvis man samtidigt reducerer tilgangen af hjorte, gennem en højere afskydning af hundyr!

Man vil alene opnå en stor bestand af mellem-hjorte, til stor skade for landbruget, såvel som den samlede bestands fremtid.

Hjortevildtgruppen Vestjyllands egne undersøgelser gennem en periodisk fredning af mellem-hjorten, har da også vist sig ingen effekt at have på antallet af ældre hjorte i bestanden (Hjortevildtgruppen Vestjyllands afrapportering 2014/2015), og dokumenterer derved, at afskydningen blot er flyttet over på de UNGE hjorte med mange sprosse-ender, netop de dyr man burde bevare.

Det har desværre været symptomatisk, og ikke i trit med den påståede problemstilling, at alle diskussioner har omhandlet emnet:

Hvordan SKYDER vi flere store hjorte, og ikke hvordan opnår vi flere LEVENDE gamle hjorte efter sæsonens ophør?

Citat fra Hjortevildtgruppen Vestjyllands afrapportering 2014/15:

”Tendensen i afskydningen af hjorte, siden jagttiden blev ændret fra sæson 2011/12, ser desværre ikke ud til helt at opfylde målet om en større andel ældre hjorte i bestanden, vurderet ud fra afskydningen. Afskydningen af hjorte der er vurderet til at være 4½ år og ældre, er faldet i de tre sæsoner de nye jagttider har været gældende. Der bliver nedlagt en større andel (ANDEL/ANTAL – BID MÆRKE I DET) af unge hjorte der lever op til kravet om mindst ni sprosser i geviret – typisk hjorte på 3½ år. Udviklingen beskrevet ovenfor ser ud til at fortsætte – altså ikke en større andel ældre hjorte.”

Med andre ord, så virker en sprosse-fredning IKKE efter hensigten, og teksten fortæller netop at afskydningen blot er flyttet over på unge dyr med mange sprosse-ender, hjorte med en god genetik der burde bevares!

Bemærk! Dette er indrapporteret af en af de Regionale Hjortevildtgrupper til Den Nationale Hjortevildtgruppe, hvorfor disse IKKE har reageret på denne, for målsætningen, alarmerende afrapportering, kan man kun gisne om?

Den Nationale Hjortevildtgruppe har påklaget at der findes en ulige afskydning af hjort i forhold til hind.

Ser man på kønneses fouragerings arealer og villighed til at opsøge åbne, oftest, private marker med afgrøder, er det i rapporten ”Sexual Segregation in ungulates: A new approach. K. Ruckstuhl og P. Neuhaus, Cambridge University 1999” også argumenteret at hjorten færdes over langt større områder.

Dette er ikke noget nyt for jægerne, og Danmarks Jægerforbund har på diverse møder selv anvendt eksemplet om hjorten ”Eik”, der bevæger sig over store områder, men dog ”glemte” man at fremvise samme dokumentation for hinder.

Når hjorten bevæger sig ud af skoven og opsøger private landbrugsarealer i søgen efter føde, noget de i langt højere grad er villige til end hunddyrene, er det jo ikke unaturligt, at der skydes flere hjorte end hinder.

Men således rejser spørgsmålet sig:

- Hvor er hinderne så?

De opholder sig primært i de større skovområder, eftersom deres foretrukne fouragerings områder også skal give ly og tryghed, da de som oftest har kalven med sig. Altså er hinderne langt mindre villige til at forlade de store skove, private eller Naturstyrelsens skovområder.

Er problemet så at der skydes for mange hjorte på private arealer, herunder landbrugsarealer, eller er virkeligheden, at der skydes for FÅ hinder, i de større skovområder f.eks. hos Naturstyrelsen?

De store godser der sælger brunsthjorte, som f.eks. Løvenholm gods på Djursland, hvor Maria Ravn Nørgaard ”Optimering af kronvildtjagten – 2014” fastslår at en trofæ-hjort kan repræsentere en værdi af op mod 150.000,00 kr.

Disse store godser kan med fordel også have et incitament til at undlade afskydning af hinder.

Biologien i en polygam bestand er jo naturligvis, at jo flere hundyr der findes på ejendommen, jo flere handyr vil der samles omkring dem i brunst perioden.

Således ville det være økonomisk rentabelt at ”indfodre” så mange hundyr som muligt på godsets areal, for at opnå et maksimalt antal hjorte til afskydning, og dermed optimere indtjeningen.

Problemet for de omkringliggende landmænd opstår således, når det ikke længere er rentabelt at ”fodre” bestanden efter brunsten, hvor de største hjorte er solgt til afskydning. Så vil bestanden søge ud fra brunstpladserne, og fouragere på landbrugets afgrøder frem til næste brunst sæson.

Dette foregår oftest i nattetimerne hvor jagt ikke er lovligt, hvorefter de søger tilbage ind i skovene for dagrastepladser, hvor jagt så igen er lovligt (dagtimer).

Vildtbiolog Egon Bennetsen har dokumenteret at såvel fredning af mellem-hjort som arealbegrænsning vil tvinge afskydningen over på de hjorte man egentlig skulle bevare.

Det er indlysende, at jægere der er begrænset til kun at skyde 1 hjort pr. ejendom eller pr. 100 ha, vil selektivt nedlægge den største hjort muligt, altså den hjort man havde tænkt sig, der skulle blive flere af?

Mellem-hjorte fredningen vil derimod beskytte de op mod 20% af bestanden som er genetisk svage hjorte (ikke opnået 8 sprogse ender i en alder af 8 år) (DCE rapport Nr. 106)

Hjortevildt debatten koft ned:

”Nogle ganske få personer mener at bestandssammensætningen ikke er helt i tråd med, hvad de kunne tænke sig. Der nedlægges for få hundyr og kalve, men underlig nok skriver de samme personer kun om – hjorten!”

Genetik

Det er normal praksis i enhver avlshenseende, at man ikke skyder sin ”præmie tyr”!

DCE's rapport (Bæredygtig Krondyrforvaltning Nr. 106 2014) fastslår, at op mod 20% af alle hjorte ikke har nået 10 sprogse ender i en alder af 8 år.

Således vil en afskydningspolitik begrænset af gevir-størrelse ikke alene intensivere afskydning af den store/gamle hjort, hvilket ikke er i tråd med Vildtforvaltningsrådets ønske om flere gamle hjorte, samt en reduceret tilgang af handyr gennem reduktion af hundyr, medføre en favorisering af en genetisk svagere hjort, altså den hjort der i alderen 8 år endnu ikke er skudbar.

Det er symptomatisk, at alle forslag til en kronvildtforvaltning alene baserer sig på en ideen om ”trofæ jagt”, og IKKE på hvad der er bedst for kronvildtbestanden.

Således bør man beskytte den genetisk vigtige gamle (brunst) hjort i brunst perioden (den tid hvor parringen finder sted), som typisk er i september. I denne periode er den gamle hjort mindre forsigtig og altså et lettere bytte for jægere, omvendt er den uegnet som kulinarisk objekt. Derimod er de mindre hjorte i denne periode stødt ud af skovene/brunstpladserne, og lettere tilgængelige for jægere, men har dog stadig en kulinarisk værdi.

Ved en fredning af mellem-hjorten (6-8 ender) vil man opnå en større afskydning af de hjorte som har opnået f.eks. 12-14 sprogse ender, men stadig ikke har nået en alder af mere end 3-5 år og, dermed stadig ikke har opfyldt målsætningen fra VFR, altså 8 år.

Se Bilag 1. (tabel 1,2,3,4 og 5)

Omvendt vil det i de Vestjyske plantager være næsten umuligt at få skudt det nødvendige antal mellem-hjorte, når brunstperioden er overstået. Mellem-hjorten er i brunsten udstødt fra brunstpladserne inde i skoven og færdes primært i denne periode ude på private arealer (oftest i marker med ”majs” med store markskader til følge) når brunst perioden igen er aftagende, søger disse tilbage i skovene.

Altså vil den eneste logiske løsning på en genetisk korrekt afskydningspolitik være at frede den gamle hjort (brunst hjorten f.eks. 12 ender og derover) til 15/10, samtidigt med at alle hjorte totalfredes på deres dagrastepladser på Naturstyrelsens arealer hele året.

Hvis man ønsker at fremme bestanden af store gamle hjorte, er det ikke formålstjenstligt, at skyde på unge dyr der, i en ung alder har opnået det nødvendige antal sprosse-ender, men ikke nået den ønskede alder, og så samtidigt total-frede de genetisk svage hjorte. Specielt ikke med tanke på at sprosse-ender er genetisk arveligt fra hjorten.

Akkumuleres de svage dyr, der selv i en sen alder ikke har nået mere end 8 sprosse-ender, vil deres afkom udgøre en stor andel af tilvæksten, og således fremme en svagere kronvildtstamme, uden store flotte gevirer til nydelse for alle i Danmark.

Fuldstændigt enslydende med det scenarie Hjortevildtgruppen Vestjyllands afrapporterede for sæsonen 2014/15!

Jagt er en del af den danske kultur historie, og i mange landsdele et væsentligt bidrag til, at folk fortsat bosætter sig i ”randområderne”. Hvorfor skal denne fritidsinteresse infiltreres af bureaukrati og begrænsninger? Der er ingen der ønsker en sundere dyrebestand end jægerne selv!

Sammenfatning

Der er ingen tvivl om at bestanden af kronvildt skal begrænses, i mange områder, det er absolut ikke til gavn for hverken dyrene selv eller landbruget, at bestanden i flere områder, er helt ude af kontrol. Men kronvildtet repræsenterer også en værdi, og forringes jagtmulighederne, kan dyret blive reduceret til en "pestilens" for det erhverv, der brødføder bestanden.

Derfor er det helt essentielt, at så mange jagtmuligheder som muligt, stadig er til stede for dyrenes eget bedste!

At indføre restriktioner på afskydningen af hjort vil medføre følgende:

- 1) Hvis afskydningen bliver bestemt af et højt antal sprosse-ender, vil man øge beskydningen af den hjort man ønsker at bevare. Sammenholdt med en reduktion af hunddyrene vil tilgangen af hjorte falde ligefrem proportionelt.
- 2) Hvis man ikke beskytter hjorten på dens hvile/rasteplads vil en fredning alene begrænse private jordejeres mulighed for økonomisk/herligheds forøgelse til kompensation for afgrøde tab, et klart brud på vildtforvaltningsrådets rapport (J.nr:SN 1996-361-0003)
- 3) En fredning af mellem-hjorten vil begrænse den "lille mands jagt" på mindre arealer.
- 4) En øget afskydning af hundyr sammen med en øget fredning af handyr vil i en polygam bestand medføre en fejl kønssammensætning.
- 5) En intensiveret afskydning af store hjorte vil favorisere op mod 20% af bestandens genetisk svage hjorte, og svække kronvildtbestanden.
- 6) En fredning af den gamle hjort (12 ender og op) i brunsten vil sikre en viderebringelse af genetikken og øge antallet af ældre hjorte i bestanden.
- 7) En fredning af hjorte på Naturstyrelsens arealer vil dramatisk fremme bestanden af ældre hjorte.
- 8) En fredning af hjorten på offentlige arealer vil nok medføre et indtægtstab for staten (skatteyderne) mens indførelse af sprosse-fredning og arealbegrænsning vil medføre større markskader, og samtidigt svække kompensationsmulighederne for et privat erhverv (landbruget)
- 9) Arealbegrænsninger vil fratage landmænd muligheden for kompensation af markskader gennem jagtlejeindtægter/herlighedsværdi.
- 10) Arealbegrænsninger vil reducere ejendomsværdien af landbrug såvel som lystejeendomme.
- 11) Arealbegrænsninger vil mindske afskydningen af kronvildt, og set i lyset af bestandens indvirkning på afgrøder osv. er dette under ingen omstændigheder en bæredygtig løsning.

Se Bilag 1. (tabel 1,2,3,4 og 5)

Det ser utvivlsomt ud til, at de som taler for stramninger af kronvildtjagten, i deres personlige stræben efter trofæer, er villige til at spille hazard med hele Danmarks kronvildtbestand, genetik og uden tanke påfører landbruget et tab på mange millioner kroner.

Argumentation

Under overskriften: "Nyt forslag for kronvildt: Helt nyt regelsæt" fra Danmarks Jægerforbund, roses den Nationale Hjortevildtgruppe for, et forslag der skulle give flere gamle hjorte, reducere bestanden af hundyr samt reducere de "brodne kar" (de som efter sigende skyder for mange dyr)

Det er, som det kan læses i det følgende, tvivlsomt om forslaget overhovedet opfylder de 4 målsætninger formuleret tilbage i 00'erne, og endnu mere tvivlsomt om det opfylder Den Nationale Hjortevildtgruppes egen argumentation bag forslaget?

De 4 målsætninger formuleret tilbage i sidste årti:

- 1) En større andel af gamle hjorte i bestanden
- 2) En mere ligelig kønsfordeling i bestanden
- 3) Sikre en spredning af kronvildt til nye egne
- 4) En mere etisk jagtudøvelse på kronvildt

Opsummeres forslaget fra Den Nationale Hjortevildtgruppe, som den kan læses på Danmarks Jægerforbunds website, ser den ud som følgende:

Ubøje ligt krav om ens jagttider over hele landet.

Argumentationen fra Den Nationale Hjortevildtgruppe:

Uvist? (denne regel har man allerede afvejet fra i Nord-Jylland)

Mod argumentation:

Ens jagttider over hele landet vil forhindre spredningen af kronvildtet til nye egne (se de 4 målsætninger). Det har været muligt i den eksisterende lovgivning, at indføre særregler der tog hensyn til nyetablerede og skrøbelige bestande i en årrække, indtil bestanden havde vokset sig stor nok til en normal afskydning, f.eks. Nord-Jylland som altid har haft en anden jagttid end resten af landet.

Dette er nu ikke længere muligt med ens jagttider over hele landet, nu vil enhver nyetableret bestand, blive udsat for samme beskydning som øvrige områder med en langt større bestand. Derfor vil spredningen af kronvildtet ophøre, og dermed direkte i strid med én af de oprindeligt formulerede målsætninger

Derudover er der en helt naturlige forskelle på bestandene set over landet som helhed, men også på baggrund af den store variation i biotop fra landsdel til landsdel, de store skove ejet af Naturstyrelsen i Vestjylland er helt anderledes end de Øst-jyske store privatejede skove.

Ens jagttider på denne baggrund, kan uden tvivl være medvirkende til en mere ulig kønssammensætning, da brunstjagten favoriseres hos de større godser, og dermed indfodring af hinder.

Reduceret jagttid på hjorten.

Argumentation fra Den Nationale Hjortevildtgruppe:

At trykket tages af hjortene, så der bliver flere gamle hjorte.

Mod argumentation:

Det er utvivlsomt korrekt at hjorten, hvis den fredes, vil blive ældre.

Men i dette tilfælde vil man ikke få skudt nok (også i relation til arealbegrænsningen) og at netop denne, omend begrænsede, jagttid er tilrettelagt i brunstperioden, vil man sikre at netop de allerstørste/ældste hjorte er de som vil blive skudt først. Netop de selvsamme hjorte man ønskede at

bevare?

At man samtidigt argumenterer for en mere ligelig fordelt kønssammensætning, og dermed indfører en reduktion i jagttiden på hjorte, vil være direkte i modstrid med en anden af de 4 målsætninger. Der vil ikke blive skudt hjorte nok (og vel at mærke ikke fra den ældste ende som er lettest at nedlægge i September), vil hjorte bestanden eksplodere og markskaderne stige som følge heraf. En reduceret jagttid på hjorten men lagt i brunsten, vil alene resultere i at afskydningen, af de selvsamme hjorte man ønskede flere af, vil blive nemmere.

Arealbegrænsninger 1 hjort pr. ejendom, hjort nummer 2 pr. 100 hektar.

Argumentation fra Den Nationale Hjortevildtgruppe:

Slippe af med de "brodne kar", der skyder for mange dyr.

Mod argumentation:

Jægerne vil således selekttere og skyde de ældste hjorte, eftersom de nu er tildelt en "kvote" Dette vil betyde en intensiveret jagt på hjortene fra den ældste ende, og ikke medføre en opnåelse af målsætningen fra Vildforvaltningsrådet. Forringes jagtlejeindtægterne i en grad, så de ikke længere kompensere for markskaderne, vil den endegyldige løsning være opsætning af hegn. Skader i mange hundrede tusinde kroners klassen er ikke hvad landbruget har brug for i dag. Ejendomsværdi forringelse af såvel landbrug som lystejeendomme. Et helt nyt begreb der frygtes at brede sig til alle øvrige dyrearter, og vil medføre unødigt tung administration og omkostninger.

Sposse-fredning (potentiell tillæg):

Argumentation fra Den Nationale Hjortevildtgruppe:

?

Mod argumentation:

En fredning af hjortene op til en given gevir-størrelse vil automatisk total-frede de som ligger under denne størrelse. Der har været indført 9 sprosse-ender, men også forslag om 11 sprosse-ender har været luftet.

En sådan model vil igen øge afskydningen af hjorte fra den ældste gruppe, altså selvsamme gruppe man ønskede flere af.

Resultatet af en sådan sprosse-fredning vil blot flytte afskydningen til unge dyr med mange sprosse-ender, som burde være de dyr man satsede på, og i stedet opbygge en stor bestand af hjorte med meget ringe genetik.

I Hjortevildtgruppen Vestjyllands område har en sådan fredning været indført periodisk, og resultatet bekræfter denne argumentation, som beskrevet under "Opsummering".

Adskillelse af jagttiden:

Argumentation fra Den Nationale Hjortevildtgruppe:

Et ønske om afskydning af flere hundyr, ved at jægerne ikke selektere hjorte frem for hinder.
Argumentationen har ganske simpelt været: "At jægerne ikke gider skyde hinder"

Mod argumentation:

Hvis ikke jægerne gider skyde hinder i en fælles jagttid, hvorfor skulle de så gide gøre det fordi jagttiden adskilles?

Det er ganske enkelt et argument grebet ud af den "blå luft".

Hvis man ønsker at reducere hundyrstanden, så hjælper adskillelsen af jagttiderne intet.

Det der er behov for, er yderligere muligheder, så som skumrings og dæmrings jagt. Noget der allerede praktiseres under sommerreguleringen af kalve, så der findes intet argument for ikke at implementere dette i jagttiden på hundyr, for virkeligt at opnå et resultat.

Hvis man ønsker hundyrene reduceret, så bør man i langt højere grad se på Naturstyrelsens områder samt godserne der tjener penge på trofæ-jagten, da hinderne på grund af deres behov for tryghed meget nødt til forlader skoven (andet end om natten), og derfor er langt sværere at afskyde uden for skoven, modsat hjorten.

Rapporterings pligt:

Argumentation fra Den Nationale Hjortevildtgruppe:

At kunne øge kontrollen med hvad der nedlægges, eventuelt til aldersvurdering af hjorten
Gennem en SMS indberetning, så alle, når de har skudt hjort har pligt til straks at indberette sit bytte med 3 billeder.

Mod argumentation:

SMS rapporteringen er helt uden grundlag i virkeligheden, først og fremmest kan man ikke aldersvurdere på kropsstørrelse eller form, da hjorten af naturlige årsager ligger ned (død) for det andet vil det, afhængigt af vinkel og afstand til objektet, endog meget let kunne forvride størrelsen på hornene, således SKAL alle dyr fotograferes i samme vinkel, på samme afstand og med SAMME brændvidde, ellers er sammenligningsgrundlaget næsten umuligt

Et billede af en tand er jo stort set helt umuligt og ganske uanvendeligt, der er skrevet afhandlinger om kompleksiteten i at alders vurdere en hjort, selv med en tandgennemskæring, så billedet ville være helt uden værdi

Kontrol er kun noget der ønskes indført for at øge bureaukratiet omkring jagten, noget der i Danmark altid har været en privat sag.

Citat: Jysk jæger:

"Vi skyder allerede alle de hinder og kalve vi kan under gældende lovgivning. Så når nu DNH adskiller jagttiden mellem hjortene og hinderne, så håber jeg, at i har husket at sige dette til hinderne og kalvene også således, at de selv sørger for, at vi får flere chancer på dem."

Opsummering

Planen fra Den Nationale Hjortevildtgruppe der omhandler følgende:

- Arealbegrænsninger
- Kortere jagttid på handyr
- Sprosse-fredninger (potentielt gemt i forslaget)

Alt sammen tiltag der skal sikre flere ældre hjorte i den danske natur.

Men arealbegrænsningen ”tvinger” jægerne til at skyde den eller de få hjorte der kan tildeles deres jagt areal, således at de ældste/gamle afskydes først.

Jægerne vil selektivt skyde de største/ældste hjorte.

Jagten planlægges i brunsten vil gøre det væsentligt lettere at nedlægge de store/gamle hjorte
Sprosse-fredningen vil potentielt frede de svage hjorte, og intensivere afskydningen af de store/ældre hjorte.

At så jagt tiden forkortes gør ingen forskel, da udtaget af hjortene allerede finder sted i brunsten, hvor det er lettest af få afskudt de store/gamle dyr, de dyr man egentlig skulle bevare.

Uanset om andre er kommet med alternative løsningsforslag, nogle endog særdeles dokumenterede, har Den Nationale Hjortevildtgruppe valgt, at fastholde sit noget tyndt begrundede forslag til en ny hjortevildt forvaltning.

Læser man afrapporteringen fra Hjortevildtgruppen Vestjylland kan man læse følgende:

”Tendensen i afskydningen af hjorte, siden jagttiden blev ændret fra sæson 2011/12, ser desværre ikke ud til helt at opfylde målet om en større andel ældre hjorte i bestanden, vurderet ud fra afskydningen. Afskydningen af hjorte der er vurderet til at være 4½ år og ældre, er faldet i de tre sæsoner de nye jagttider har været gældende. Der bliver nedlagt en større andel(ANDEL/ANTAL – BID MÆRKE I DET) af unge hjorte der lever op til kravet om mindst ni sprosser i geviret – typisk hjorte på 3½ år. Udviklingen beskrevet ovenfor ser ud til at fortsætte – altså ikke en større andel ældre hjorte.”

”Hjortevildtgruppen Vestjyllands afrapportering til Vildtforvaltningsrådet 2014/15”

Kort fortalt, en periodisk sprosse-fredning har medført at der ikke er blevet flere ældre hjorte men at afskydningen er flyttet over på de unge hjorte (3½ år), der havde 9 sprosse ender eller derover? Netop de hjorte der genetisk set var værd at satse på i en fremtidig forvaltning?

Dette resultat fra Hjortevildtgruppen Vestjylland, blev indrapporteret til Den Nationale Hjortevildtgruppe.

Så hvorfor de stædigt fastholder en løsningsmodel, de fleste modsiger, og som selv deres eget bagland dokumenterer resultatet af, kan der kun gættes på!

Citat: Jysk jæger:

”At påstå en bestand, i rivende udvikling, skulle mangle flere ældre hjorte, ud fra en sundhedsmæssig forvaltningsmæssig betragtning er til dato noget af det mest absurde jeg længe har hørt.

Hvis jeg gik op i denne slags ting, så ville jeg nok gøre følgende:

Skrive til ministeren og spørge om hun egentlig ved hvad vi har en hel flok mennesker nedsat i et udvalg til at rende rundt og kigge på?”

Bilag 1.

Her opstilles en modeller for tilvæksten i en bestand af krondyr. Her er taget udgangspunkt i Klosterheden Statsskov (ikke inkluderet Ulfborg delen).

Bestanden er anslået til ca. 400 dyr, og har i mange år ligget helt stabilt (Naturstyrelsen har selv i flere år opgjort bestanden til kun 325 dyr).

Forudsætningen for at bestanden har været stabil kan alene skyldes at tilvæksten af hinder, er skudt bort i hver jagtsæson (enten som kalve eller voksne dyr)!

Det antages at kønsfordelingen hos dyrene er 50:50 altså ca. 200 hundyr og ca. 200 handyr

For den matematiske letheds skyld antager vi, at hver af hunddyrene sætter kalv 1 gang om året. Dette er muligvis ikke helt korrekt, men Den Nationale Hjortevildtgruppe har selv argumenteret for, at denne kønsfordeling ikke er realistisk, altså, at der ville være flere end 200 hundyr ud af den samlede bestand på 400 dyr.

Afskydningen af voksne dyr, følger Den Nationale Hjortevildtgruppes anbefalinger 25% hinder – 25% hjorte.

Afskydningen af kalve kan IKKE være mere end 25%, eftersom afskydningstallene fra Klosterheden Statsskovdistrikt (60-100 stk krondyr/år) sammenholdt med anonyme optællinger uden for skoven, afslører at, såfremt den oplyste bestandsstørrelse er korrekt, så ville en 50% afskydning af kalve + voksne hinder, afskudt i og omkring Statsskoven, have resulteret i et fald i bestanden.

Tilvæksten af handyr vil således være 100 stk pr. år

Afskydning som kalv anslås således at være 25% = 75 dyr tilbage efter første sæson.

Afskydningen af spidshjort sættes til 15%, da Den Nationale Hjortevildtgruppe foreslår en reduktion af jagttiden på disse

Afskydningen af ”voksne” hjorte starter i henholdsvis år 4 (10 sprosse ender) (tabel 1 og 3) og år 6 (12 sprosse ender) (tabel 2 og 4) med 25% som anbefalet.

Da der i forslaget ligger en ”potentiell sprosse-fredning (10 el 12-ender) foregår de to modelberegninger på denne forudsætning, og på baggrund af aldersvurderingen fra DCE rapport Nr. 106, i forhold til antal sprosse-ender. Dette er en gennemsnits vurdering, og kan aldrig fastsættes præcist!

År 4 = 10 sprosse-ender År 4 betyder således at hjorten er 3½ år gammel

År 6= 12 sprosse-ender År 6 betyder således at hjorten er 5½ år gammel

Da forudsætningen var, at hundyrns tilvæksten blev bortskudt i hver årgang, vil bestandstilvæksten alene bestå af hjorte.

Tilvæksten af handyr vil således være op mod dobbelt så stor som hundyrnsbestanden, selv uden at ligge de hjorte til, som stadig er i live, af den oprindelige bestand (200 hjorte)

Dette er forudsat at man kan holde afskydningen på ”kun” 25% af hver årgang, dette vil være helt urealistisk, da en arealbegrænsning med kun 1 hjort pr ejendom vil resultere i, at alle jægere vil vente på den største hjort (måske nærmere 33%)

Således vil afskydnings procenten af de skudbare hjorte øges, med et fald af gamle hjorte som resultat.

Ikke mindst vil man ved en jagt i brunsten på de gamle hjorte, relativt let kunne bortskyde relativt store andele af bestanden.

Der er her IKKE taget højde for naturlig dødelighed (6%) samt de op mod 20% af alle hjorte der aldrig vil blive mere end 8 sprogse-ender i en alder af 8 år.

Altså vil den bestanden modellen er beregnet ud fra stige fra **400** dyr (200 hinder og 200 hjorte) til **550- 600** dyr (stadig 200 hinder og resten hjorte)

Målsætningen fra Vildtforvaltningsrådet var beskrevet som: En mere ligelig kønsfordeling. Spørgsmålet er jo nu om dette er tilfældet?

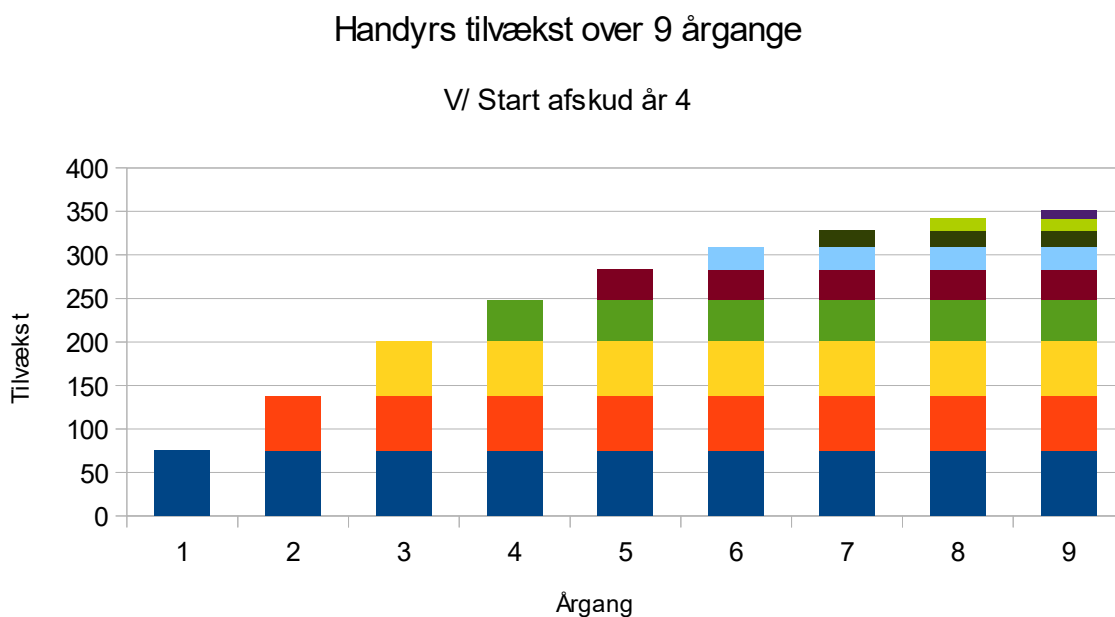
Samtidigt var ideen med en ny forvaltningsplan også, at reducere markskaderne hos landbruget, hvilket UNDER INGEN omstændigheder vil opnås med forslaget fra Den Nationale Hjortevildtgruppe, TVÆRT I MOD!

De genetisk svage hjorte vil i forslaget fra Den Nationale Hjortevildtgruppe også beskyttes og akkumuleres igennem bestanden, til stor skade for den fremtidige genetik.

Altså vil en sådan forvaltningsmodel skabe en MEGET UNATURLIG kønssammensætning i en polygam bestand – men til hjortens fordel.

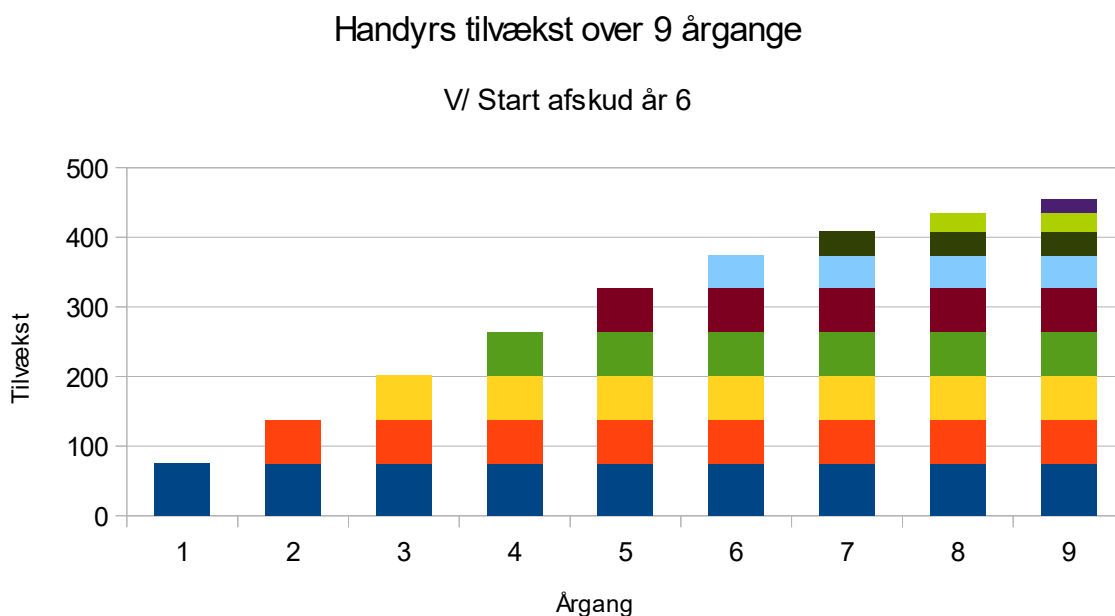

Tabel 1.

Tabel 1 viser altså at v/ afskydning startende i år 4, opnår man 10 hjorte på 8 år, men for at opnå dette kræver det en total bestand af hjorte på 352.

Tabel 2.

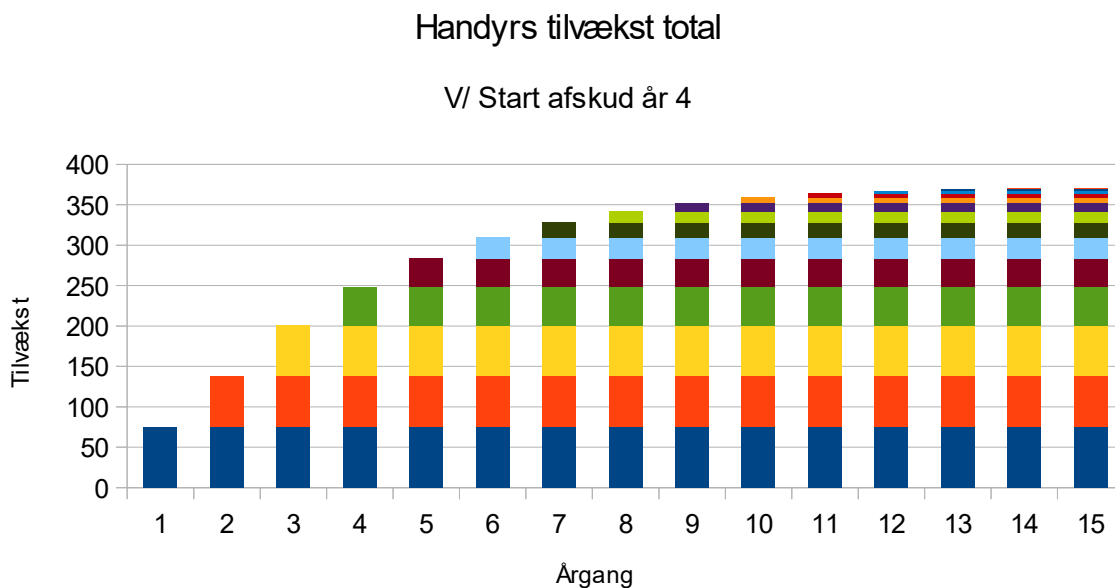
Tabel 2 viser altså at v/ afskydning startende i år 6, opnår man 19 hjorte på 8 år, men for at opnå dette kræver det en total bestand af hjorte på 454.

Den naturlige dødelighed og maximal procent af genetisk svage hjorte er ikke indregnet i modellen.

V/ år 4(10 sprosse-ender)	antal hjorte på 8 år = 10	totalt antal hjorte = ca. 352 stk
V/ år 6(12 sprosse-ender)	antal hjorte på 8 år = 19	totalt antal hjorte = ca. 454 stk

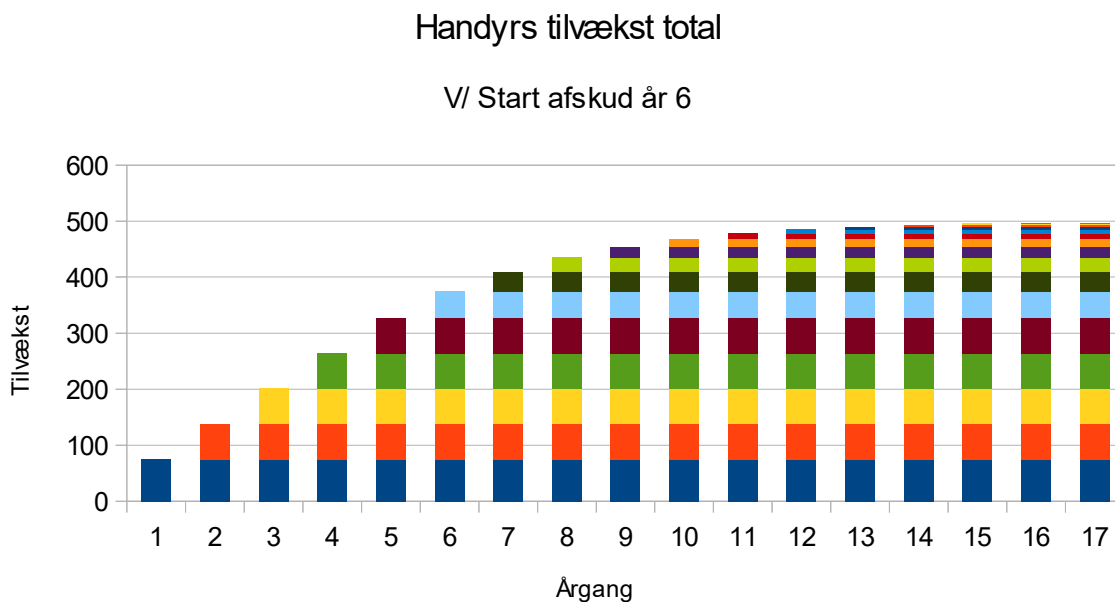
Tabel 3.

I tabel 3 og 4 sammenlignes bestandstilvæksten af hjorte i en fuld levealder. Altså fra fødsel til død, således at bestanden afskrives med en afskydning på 25% pr. årgang, fra henholdsvis år 4 og år 6, indtil der ikke er flere hjorte tilbage ved henholdsvis år 15 og år 17.

Tabel 3. viser altså at v/ afskydning startende i år 4, opnår man 28 hjorte på 8 år og der over, men for at opnå dette kræver det en total bestand af hjorte på 370.

Tabel 4.

Tabel 4. viser altså at v/ afskydning startende i år 4, opnår man 61 hjorte på 8 år og der over, men for at opnå dette kræver det en total bestand af hjorte på 496.

Den naturlige dødelighed og maximal procent af genetisk svage hjorte er ikke indregnet i modellen.

V/ år 4 (10 sprosse-ender) antal hjorte på 8 år += 28 totalt antal hjorte = ca. 370 stk.

V/ år 6 (12 sprosse-ender) antal hjorte på 8 år += 61 totalt antal hjorte = ca. 496 stk.

Tabel 5.

Denne model beviser Jysk Jæger og Landbrugslaug's fremsatte forslag om en fredning af hjorte på 12 sprosse-ender, og der over, i brunsten, samt en fredning af hjorten på Naturstyrelsens arealer, vil sikre en opnåelse af Vildtforvaltningsrådets målsætning om 1 hjort på 8 år eller der over for hver 20. hind.

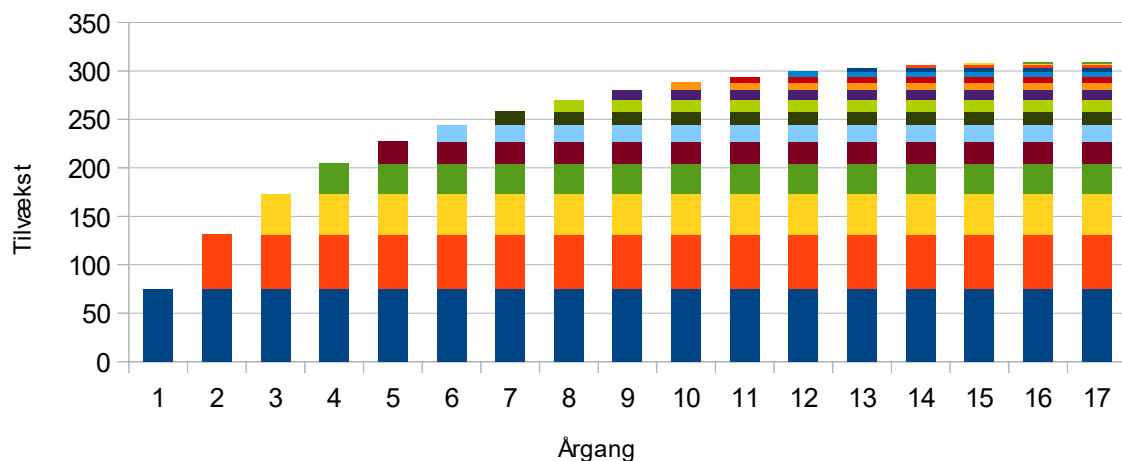
I modellen fastsættes afskydningen af hjorte pr. årgang som følger:

- Frem til år 6 på 25%, som anbefalet af de jagt etiske regler.
- Efter år 6 på 15% lavere på grund af de ældre hjorte er fredet i brunsten.

Afskydningen efter år 6 er baseret på en antagelse om, at en fredning af denne hjort i brunst-perioden samt en total-fredning på Naturstyrelsens arealer, vil reducere en sådan afskydning, og reelt set er 15% måske alt for højt anslået.

Handyrs tilvækst v/ sprosse-skydning

Start v/år 6 (12 sprosse-ender)

Tabel 5. viser altså at der opnås 39 hjorte på 8 år og der over, men for at opnå dette kræver det en total bestand af hjorte på 309.

Selv om afskydningen af hjorte op til 12 sprosse-ender (år 6) skulle stige til 33% pr. årgang, vil målsætningen fra Vildtforvaltningsrådet stadig indfries med 15 hjorte på 8 år eller derover samtidigt ville den totale tilvækst kun være på 212 hjorte.

Da modellen her bygger på en bestand af 200 hinder, kræves der altså kun 10 hjorte i alderen 8 år eller der over, for at kunne nå målsætningen.

Modellerne som beskrevet i tabellerne viser tydeligt:

Den Nationale Hjortevildtgruppes forslag der tvinger afskydningen over på ældre dyr, samt en reduceret afskydning af hjorte generelt, vil reducere i en voldsom bestandsforøgelse af handyr, til skade for land- og skovbrug og ligeledes skabe, for en polygam art, en fuldstændig unaturlig kønsfordeling i bestanden.

Jysk Jæger og Landbrugslaug's forslag opfylder med lethed målsætningen fra Vildtforvaltningsrådet. Forslaget vil give en mindre bestandsforøgelse af handyr, færre markskader, mere ligelig kønsfordeling, afskydning af de genetisk svage hjorte og giver, ikke mindst, ALLE jægere, store som små, retten og muligheden for at drive jagt.

Bilag 2.

Beskyttelse af afgrøder ved hjælp af hegn bliver fremtiden i Danmark hvis der indføres restriktioner

5 rækket strømførende hegn så langt øjet rækker.

Her ses 4 rækket el-hegn.

Som det ses er højden på dette hegn ca. 2m

Bilag 2a.

Hegn langs skov kant. Hegnet strækker sig helt til træerne i horisonten, og hele marken er indhegnet med kilometer vis af hegn.

Her ses en ”krondyr veksel” gennem en stubmark.

Bilag 2b.

Også på Naturstyrelsens arealer er det nødvendigt at hegne

Bemærk her det gøde landskab uden for hegnet.

De store ”lysåbne” arealer som blev aftalt i 2010 under Miljøminister Karen Ellemann (Bilag3), der skulle udlægges som kronvildt foder-områder, er alle under hegn?

PRESSEMEDDELELSE

1. juli 2010

Ny indsats for håndtering af hjortevildt og markskader

Miljøminister Karen Ellemann (V) og Landbrug & Fødevarer er blevet enige om en indsats i forhold til håndtering af markskader fra hjortevildt. Det sker på baggrund af meldinger fra landmænd om, at denne type markskader er et voksende problem.

- Jeg har stor forståelse for de landmænd, som oplever alvorlige markskader på grund af hjortevildt. Denne type markskader kan indebære betydelige økonomiske tab. Omvendt har jeg et stærkt ønske om, at vi over hele landet fastholder en stor bestand af hjortevildt – både til oplevelser og til jagt. Jeg er sikker på, at det er et ønske, jeg deler med både landbrug og mange andre naturelskere, siger Karen Ellemann.

Helt konkret skal der etableres og vedligeholdes flere lysåbne områder i statsskovene, som vil gøre det mere attraktivt for hjortevildtet at blive i skovene for at æde frem for at søge føde på markerne. Derudover lægges der op til en målrettet udvidelse af jagten på hjortevildt i samspil med lokale hjortevildtgrupper. Endelig opfordrer parterne Vildtforvaltningsrådet til at drøfte nye muligheder for at afværge vildtskader.

- Ved at etablere flere lysåbne områder gør vi både biodiversiteten og hjortevildtet en tjeneste. Jeg er sikker på, at vi med den indsats, vi her lægger op til, har fundet en god balance mellem de forskellige hensyn. Nu skal vi have de forskellige indsatser sat i værk, og så vil vi om to år få foretaget en evaluering, så vi kan se, om vi er på rette spor, siger Karen Ellemann.

Landbrug & Fødevarers repræsentant i den Nationale Hjortevildtgruppe Henrik Bertelsen glæder sig over initiativet:

- Markvildtskader er et stort problem, som ikke har nogen enkle løsninger. Derfor glæder vi os over ministerens anerkendelse af problemets omfang og over, at vi hermed får en alsidig og dynamisk indsatsplan, der tager udgangspunkt i

områdernes bæreevne. Planen rummer tiltag, der både gavner naturen og sikrer landmændenes afgrøder. Det er den slags målrettede initiativer, vi har efterlyst.

Fakta:

Hovedelementer i indsatsen mod markskader fra hjortevildt:

- Indsatsen med at etablere og vedligeholde lysåbne områder med naturligt foder i skovene intensiveres, så der bliver større udbud af foder, hvor hjortevildtet lever. Sådanne arealer kan også gavne biodiversiteten generelt.
- Jagttrykket på statens arealer øges. Skov- og Naturstyrelsen skal i samarbejde med lokale hjortevildtgrupper se på, hvor dette skal ske med henblik på at begrænse omfanget af markskader mest muligt.
- Skov- og Naturstyrelsen skal se nærmere på mulighederne for at øge adgangen til regulering af hjortevildtet på baggrund af konkrete ansøgninger fra berørte landmænd, der har særlige problemer med markskader.

Yderligere informationer:

Pressemedarbejder Thomas Hag, Miljøministeriets departement, 72 54 60 41

Kommunikationschef Klaus Nørskov, Skov- og Naturstyrelsen, 27 24 58 90

Medlem af Vildtforvaltningsrådets Nationale Hjortevildtgruppe, Landbrug & Fødevarer

Henrik Bertelsen, 40 37 46 35

Medlem af Vildtforvaltningsrådet, Landbrug & Fødevarer Lars Hvidtfeldt, 26 84 10 54.

Bilag 4.

Jysk Landbrugsrådgivnings geografiske dataindsamlingsområde er afgrænsede områder i det sydlige Jylland. Kort skitse vil angives i 2016 rapporten.

Nye beløb på 4,2 millioner kroner (en stigning på 30% i forhold til 2015) indikerer at bestanden også dér, er ude af kontrol.

Det må på denne baggrund kræves, at en samlet opgørelse på landsplan må være et krav forud for, at "interesse organisationer" udtrykker ønsker om en ændring i forvaltningen af kronvildtet.

Det er jo indlysende, at det er nogle landmænd der betaler for at holde bestanden på kost.

De ramte landmænd lader ikke til at kunne få deres "repræsentant" i tale?

Kildehenvisning:

”Bæredygtig krondyrforvaltning” DCE rapport Nr. 106 (2014)

<http://dce2.au.dk/pub/SR106.pdf>

”Forests and Wildlife Management in Germany — A minireview”, Marcus J. Schaller (2007)

[http://eprints.lib.hokudai.ac.jp/dspace/bitstream/2115/24487/1/10\(1\)_P59-70.pdf](http://eprints.lib.hokudai.ac.jp/dspace/bitstream/2115/24487/1/10(1)_P59-70.pdf)

”Foreløbig vildtudbyttestatistik for jagtsæsonen 2014/15”, Tommy Asferg (2015)

http://dce.au.dk/fileadmin/dce.au.dk/Udgivelser/Notater_2015/Vildtudbyttestatistik_2014_15.pdf

”Vildt Biolog Egon Bennetsens model”

<http://www.netnatur.dk/jagt-i-dk/jagt-danmark/3870-vildtbiolog-skaerer-igennem>

”Optimering af kronvildtjagten – Maria Ravn Nørgaard 2014”

http://www.kronhjorte.dk/wp-content/uploads/2015/01/Optimering-af-kronvildtjagten_ver1Marie-Ravn.pdf

Hjortevildtgruppens Vestjylland afrapportering 2014/15

http://www.jagtkreds2.dk/files/8714/3184/9757/Afrapportering_VFR_2015.pdf

”Sexual Segregation in ungulates: A new approach. K. Ruckstuhl og P. Neuhaus, ca.mbridge University 1999”

http://bgs.uca.lgary.ca./files/bgs/ruckstuhl_neuhaus_2000.pdf

”Kronvildt og markskader – Vildtforvaltningsrådets arbejdsgruppe for VFR - 1999”

<http://naturstyrelsen.dk/media/nst/66210/Markskaderrapport%201999.pdf>

”Kronvildtskader i Jysk Landbrugsrådgivnings område – Jysk Landbrugsrådgivning 2015”

<http://www.kronhjorte.dk/wp-content/uploads/2015/05/Markskader-2015.pdf>

”Hjortevildtgruppen Vest-jyllands afrapportering til Vildtforvaltningsrådet 2014/15”

http://www.jagtkreds2.dk/files/8714/3184/9757/Afrapportering_VFR_2015.pdf

” DMU rapport nr 512 (Krondyr.Dådyr og Sika i Danmark) fra 2001/02”

http://dce.au.dk/udgivelser/udgivelser-fra-dmu/faglige_rapporter/nr._500-549/abstracts/nr._512_udgivelser/

”Feed and water requirements” The Deer Farming Handbook.

<http://www.deerfarming.com.au/DFH/DFH10-Feed.pdf>